15/04/2024

Η Δ’ Στάση των Χαιρετισμών στο Μετόχι του Αγίου Γεράσιμου στα Μεντουργιάνικα Κορινθίας

/ Ιερές Μονές

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος τέλεσε την Ακολουθία των Δ’ Χαιρετισμών την Παρασκευή, 12η Απριλίου 2024, μαζί με τον Αιδεσ/το π. Ιωάννη Γιαννακά, Εφημέριο Ιερού Ενοριακού Ναού Τιμίου Προδρόμου Δερβενίου και Αρχιερατικού Επιτρόπου Ευρωστίνης, και τον Διάκονο π. Χρήστο Χίλια στο Ιερό Μετόχι της Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλιού Ζαχόλης «Άγιος Γεράσιμος» στα Μεντουργιάνικα Κορινθίας.

Οι αδελφές της Ιερές Μονής απέδωσαν τα ψαλτικά μέλη της Ιεράς Ακολουθίας με σεμνότητα και τέχνη, ώστε το πολυπληθές Εκκλησίασμα εκ των γύρω του Ιερού Μετοχίου περιοχών, εκ Κορίνθου, εκ Πατρών και από την περιοχή Λάππα Ηλείας να κατανυγεί και ησύχως να συμπροσευχηθεί με την Ιερά Αδελφότητα της Μονής.

Ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεώς Κορίνθου στην ομιλία του με αφορμή την φράση του υμνογράφου: «*Χαίρε, η τον φθορέα των φρενών καταργούσα˙ χαίρε, η τον σπορέα της αγνείας τεκούσα*», ως και την πραγματικότητα των ημερών μας με την αύξηση της εγκληματικότητας, τον σχολικό εκφοβισμό, την παραβατικότητα και της συμμορίες των «*οργισμένων* » νειάτων της Πατρίδας μας, την ενδοοικογενειακή βία, τις ανθρωποκτονίες, τους πολέμους κ. τ. ό., έκανε λόγο για τον Άχραντο Τόκο της Αειπαρθένου Μαρίας και το σωτήριον έργο Του εναντίον των δυνάμεων του σκότους, εναντίον του «άρχοντος του κόσμου τούτου» και των στρατευμάτων αυτού, ο οποίος «άρχων» ευρίσκετο κυρίαρχος ολοκλήρου του κόσμου! Ο παγκάκιστος δαίμονας δια της ποικιλόμορφης αμαρτίας βασανίζει σωματικώς τον άνθρωπο με την φθορά των φρενών (του νου , του λογικού) και εξαχρειώνει πνευματικώς αυτόν διδάσκων σ᾽ αυτόν τα τρομερώτερα και απεχθέστερα εγκλήματα και φρικαλέα κακουργήματα.

Ο λόγος του Θεού όμως ακούγεται ανά τους αιώνες˙ «*ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ᾽ ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου*» (Ησ. ξστ’, 2). Αλλά και ο Χριστός μας καλεί να σηκώσουμε επάνω μας τον ζυγόν της υπακοής μας σ᾽

Αυτόν «*καὶ μάθετε ἀπ᾽ ἐμοῦ*, (μας λέγει) *ὅτι πρᾳΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ* ,» (Ματθ. ια’, 29) και θα βρήτε τότε ανάπαυση και ειρήνη στις ψυχές σας.

Ησύχιος είναι ο πράος, ο αόργητος άνθρωπος, αυτός που δεν του έφθειρε «τας φρένας» ο διάβολος, για τον οποίο πάλι είπε ο Ιησούς˙ «*μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν*» (Ματθ. ε’, 5). Αν «κληρονομεί», όπως η ζωή φανερώνει, ο ερειστικός, εκείνος που επιτίθεται και διεκδικεί και απαιτεί, εκείνος που «τολμά» να πράξει άθεσμα και άνομα, όμως ο Χριστός δίδει «την γην» στους πραείς και αοργήτους!

Με αναφορές από την Πατερική γραμματεία περιέγραψε τον πράο, την κατάσταση της ησυχίας αλλά και τι προκαλεί την οργή. «*Ἰδομεν δε (εν τη Θηβαΐδι) και άλλον πρεσβύτην* ***πραότητι*** *πάντας ανθρώπους υπερβαλλόμενον ... όν διαβεβαιούντο οι περί αυτόν, αδελφοί,* ***μηδέ ομόσαι, μή δέ ψεύσασθαι,*** *μηδέ οργισθήναι κατά τινος,* ***μηδέ επιπλήξαι λόγω*** *τινί πώποτε. Ήν γαρ ο βίος αυτού λίαν ησύχιος και ο τρόπος επιεικής, αγγελικήν κατάστασιν έχοντος. Ήν γαρ και ταπεινόφρων άγαν και εαυτόν ευτελίζων...*» (Παλλαδίου Λαυσαϊκόν «περί αββά Βή») . «*Όπου γαρ ησυχία και πραότης και ταπείνωσις, οικεί ο Θεός*!» (Ιω. ο Προφήτης). «*Ότι αδύνατόν εστίν οργισθήναι τινα κατά του πλησίον, ει μη πρώτον επαρθή η καρδία αυτού κατ᾽ αυτού, και εξουδενώσει αυτόν, και έχει εαυτόν υπερέχοντα*» (Αββάς Δωρόθεος).

Η Θεοτόκος Μαρία έζησε μία ζωή εξόχως παρθενική, ισάγγελη, άμωμη σ᾽ ένα χωριό της Γαλιλαίας, που συνώρευε προς τις ειδωλολατρικές περιοχές, με κοινωνικό περιβάλλον χαμηλό, ευτελές, κακότροπο και δυσφημισμένο για την ηθική του αθλιότητα, αλλ᾽ απεδείχθη «το όρος το υψηλόν», το οποίον δεν κατόρθωσε να το φθάσει ο «κατακλυσμός της αμαρτίας». Πρώτη Αυτή πραγματοποίησε το ιδεώδες της παρθενίας. Αλλ᾽ η παρθενία Της δεν υπήρξε άγονος, καθ᾽ ότι μόνη Αυτή υπήρξε Παρθένος και Μήτηρ, «μόνη και μόνον εισάγουσα Χριστόν εις την οικουμένην, προς σωτηρίαν των ψυχών ημών». Όπως ο Ιησούς, κατά τον Ωριγένη, υπήρξε η απαρχή της καθαρότητος «της εν αγνεία» των ανδρών, έτσι η Αειπάρθενος είναι η απαρχή των γυναικών που ζουν εν παρθενία, και που καλούνται όμως όλοι άνδρες και γυναίκες να γίνουν «μητέρες» Χριστού! Ο Προφήτης Ησαΐας εξαγγέλλει: «*διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς*» (κστ’, 18). Σπόρος είναι ο λόγος του Θεού (Λουκ. η’, 11), μήτρα ο νους και η καρδιά του ανθρώπου. Δια της πίστεως ο λόγος του Θεού σπείρεται στην καρδιά του ανθρώπου και την καθιστά έγκυο από τον φόβο του Θεού. Έτσι, αυτό που συνέβη σωματικά στην Παναγία και έτεκε «τον σπορέα της αγνείας», αυτό γίνεται πνευματικά σε κάθ᾽ ένα, του οποίου η ψυχή παρθενεύει, δηλαδή, καθαρίζεται από τα πάθη, προσέχει τις προσβολές, διακατέχεται από ειρήνη λογισμών και τότε πραγματοποιείται ο λόγος του Ιησού˙ «*μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν*» (Λουκ. η’, 21). Ακούουν τον λόγον του «σπορέως της αγνείας» και αγνίζονται δια της εγκρατείας και της πάλης εναντίον των παθών μη οιστρολατούμενοι υπο της αμαρτίας, που φθείρει τας φρένας και σκοτίζει τον νουν και πραγματοποιούντες αυτόν (τον Ευαγγελικόν λόγον) καθίστανται «παρθένοι» όντας «μητέρες» Χριστού!

Μεταφέροντας ο Θεοφιλέστατος ευχές και ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου **κ. Διονυσίου** στην Οσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα **Μαγδαληνή,**

ως και συλλυπητήριες ευχές για την προς Κύριον εκδημία του κατά σάρκα πατρός της **Δημητρίου Κακαβά**, του οποίου η Εξόδιος Ακολουθία θα εψάλλετο την επομένην**,** και την περί αυτήν αδελφότητα ως και στους ευλαβείς προσκυνητές ευχήθηκε σε όλους να αξιωθούμε οι πάντες με τις πρεσβείες της Παναγίας μας να γίνουμε «μητέρες Χριστού» και να έχουμε «καλό Πάσχα», προσφέροντες αιώνιον δοξολογίαν «*τω λυτρουμένω και σώζοντι ημάς εκ της αμαρτίας και αναστάντι εκ νεκρών Χριστώ τω Θεώ*». Αμήν.